

Den foreslåede bestemmelse berører ikke forældremyndighedsindehaverens eventuelle erstatningsansvar efter culpereglen eller i medfør af anden lovgivning. Den pågældende forælder vil f.eks. fortsat kunne være erstatningsansvarlig for det fulde skadesbeløb, hvis vedkommende har tilsidesat en pligt til at føre et rimeligt tilsyn med barnet, og denne tilsidesættelse har været årsag eller medvirkende årsag til, at barnet forvoldte den pågældende skade.

Efter bestemmelsen påhviler hæftelsesansvaret den, der har forældremyndigheden over barnet. Det er uden betydning, om der er tale om biologiske forældre, adoptivforældre eller andre, der efter forældreansvarsloven er tildelt forældremyndigheden over barnet. Det er også uden betydning, om forældremyndigheden hviler på en aftale efter forældreansvarsloven, og om forældremyndigheden eventuelt er midlertidig. Det afgørende er, om den pågældende har forældremyndigheden over barnet på det tidspunkt, hvor den skadegørende handling foretages.

Forældremyndighedsindehaveren hæfter kun for barnets skadevoldende handlinger eller undladelser, hvis barnet på det tidspunkt, hvor den skadegørende handling foretages, er hjemmeboende hos én eller begge indehavere af forældremyndigheden. Det forudsættes, at barnet anses for hjemmeboende i lovens forstand, når det har folkeregisteradresse hos en eller begge indehavere af forældremyndigheden, medmindre barnet er anbragt uden for hjemmet (eksempelvis hos plejeforældre, der ikke har overtaget forældremyndigheden, eller på døgninstitution) eller klart er flyttet hjemmefra.

Hæftelsesansvaret finder alene anvendelse i forhold til skader forvoldt af børn og unge, der er under forældremyndighed, dvs. personer, som er under 18 år og ikke har indgået ægteskab. Der gælder ikke nogen mindste aldersgrænse i forhold til barnet, men i praksis vil børn under 4-5 år formentlig ikke kunne blive erstatningsansvarlige for de skader, de måtte forvolde, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Forældrehæftelsen foreslås begrænset til et beløb på indtil 7.500 kr. pr. skadevoldende handling. Selv om skadelidte har lidt et tab, der overstiger dette beløb, kan forældremyndighedsindehaveren således alene mødes med et krav på 7.500 kr. pr. skadevoldende handling, medmindre vedkommende kan gøres erstatningsansvarlig på andet grundlag. Er skadelidtes tab mindre end 7.500 kr., hæfter indehaveren af forældremyndigheden alene med et beløb svarende til det faktiske tab.

Den foreslåede beløbsbegrænsning gælder pr. skadegørende handling eller undladelse. I tilfælde af, at

der er forvoldt flere skader, må afgørelsen af, om der har været tale om flere skadegørende handlinger, eller om skaderne er forvoldt ved én skadegørende handling, bero på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Ved overtrædelse af straffebestemmelser vil der normalt kunne tages udgangspunkt i, om der er foretaget et eller flere strafbare forhold.

Hvis en mindreårig f.eks. i forbindelse med gadeuroligheder både forvolder personskade med et stenkast og forvolder tingsskade ved at sætte ild til en bil, vil der være tale om to skadegørende handlinger, således at forældremyndighedens indehaver hæfter med indtil 7.500 kr. for hver skade. Hvis én bil i en række af biler antændes, og ilden breder sig og forårsager skade på de øvrige biler, vil der derimod være tale om én skadegørende handling, således at forældrenes hæftelse er begrænset til 7.500 kr. i alt.

Den foreslåede hæftelse gælder for hvert barn, der forvolder skade. Er en skade forvoldt af to søskende i forening, hæfter forældrene således for i alt 15.000 kr.

Hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt, vil det foreslåede hæftelsesansvar kunne nedsættes eller helt bortfalde efter den almindelige lempelsesregel i erstatningsansvarslovens § 24. Efter denne bestemmelse kan der ske lempelse af erstatningsansvaret, når ansvaret vil virke urimeligt tyngende for den erstatningsansvarlige, eller når ganske særlige forhold i øvrigt gør det rimeligt. Ved vurderingen heraf skal der navnlig tages hensyn til skadens størrelse, ansvarets beskaffenhed, skadevolderens forhold, skadelidtes interesse, foreliggende forsikringer og omstændighederne i øvrigt.

Det foreslås, at forældremyndighedsindehaveren hæfter umiddelbart over for skadelidte for skader, som barnet er erstatningsansvarlig for efter culpereglen. Hæftelsen gælder således kun, hvis et ansvar kunne gøres gældende mod det skadevoldende barn, men det er ikke en betingelse, at barnets ansvar er fastslået ved dom eller forlig.

Har skadelidte eller de ansvarlige forældre tegnet en forsikring, der dækker den skade, som barnet har forvoldt, gælder de almindelige bestemmelser i erstatningsansvarsloven og forsikringsaftaleloven om forsikringsdækkede skader.

Det betyder navnlig, at barnets erstatningsansvar bortfalder i det omfang, skaden er dækket af skadelidtes tings- eller driftstabsforsikring, jf. erstatningsansvarslovens § 19, stk. 1. Det gælder dog bl.a. ikke, hvis skaden er forvoldt forsætligt eller ved grov uagtsomhed, jf. § 19, stk. 2, nr. 1.

De almindelige bestemmelser i erstatningsansvarslovens § 22 om regres for skadelidtes forsikringsssel-